

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
Управління Служби безпеки України в Миколаївській області
Слідчий відділ
вул. Спаська, 40, м. Миколаїв, 54001, тел./факс (0512) 37-43-95
www.ssu.gov.ua, e-mail: ussu_myk@ssu.gov.ua Кол єДРПОУ 20001639

**ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру**

«15» березня 2024 року

місто Миколаїв

Слідчий слідчого відділу Управління служби безпеки України в Миколаївській області підполковник юстиції Камінський Денис Сергійович, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні, зареєстрованому 04.08.2023 у Єдиному реєстрі досудових розслідувань за №22023150000000344 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 40, 42, 276-278 КПК України, -

Анкетні відомості особи, яка повідомляється про підозру:

**Глибін Денис Йосипович (рос. Глыбин
Денис Иосифович),** 05.01.1980 року
народження, уродженець пос. Северной м.
Воркута АРСР КОМІ РФ, громадянин
Російської Федерації, росіянин,
документований паспортом громадянина
Російської Федерації серії 0805 № 576788
виданий 10.12.2005, ідентифікаційний
номер платника податків №110307403538,
страховий номер індивідуального лицевого
рахунку 020-566-896-47, зареєстрований та
проживаючий за адресою: мікрорайон 7,
буд. 13-б, кв. 603 м. Будьонновськ
Ставропольського краю, тел. +79887085503,
який на момент кримінального
правопорушення проходив військову службу
у складі Збройних Сил Російської Федерації
у військовій частині 74814 (205-а окрема
мотострілкова козацька бригада
Сухопутних військ ЗС РФ із дислокацією у
м. Будьонновськ Ставропольського краю).

Зміст підозри:

З 19 лютого 2014 року представниками Російської Федерації (далі – РФ) розпочато збройне вторгнення збройних сил РФ (далі – ЗС РФ), приховане твердженням керівників РФ про переміщення військових підрозділів в рамках звичайної ротації сил Чорноморського флоту, які у взаємодії з військовослужбовцями Чорноморського флоту РФ та іншими підрозділами ЗС РФ здійснили блокування й захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури України, забезпечивши військову окупацію території Автономної Республіки Крим і м. Севастополя. 18 березня 2014 року РФ оголосила про офіційне включення Криму до її території.

Одночасно із цим, протягом березня та на початку квітня 2014 року, під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади та ЗС РФ, представники іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд і груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих Російською Федерацією, взяли під контроль будівлі, в яких знаходилися органи місцевої влади та місцеві органи виконавчої влади України, військові об'єкти України в окремих районах Донецької та Луганської областей України. 07 квітня 2014 року в м. Донецьку створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі за текстом – «ДНР»), а 27 квітня 2014 року в м. Луганську – терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі за текстом – «ЛНР»), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які функціонують і по теперішній час.

Внаслідок військових дій у період з травня по серпень 2015 року сили оборони України звільнили частину раніше окупованих територій Донецької та Луганської областей.

Датою початку тимчасової окупації Російською Федерацією окремих територій України є 19 лютого 2014 року. Автономна Республіка Крим та місто Севастополь є тимчасово окупованими Російською Федерацією з 20 лютого 2014 року. Окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими Російською Федерацією (у тому числі окупаційною адміністрацією Російської Федерації) починаючи з 7 квітня 2014 року, відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII.

Надалі, 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої «спеціальної військової операції». Після цього, близько четвертої години ранку того ж дня, ЗС РФ, інші збройні формування РФ та підконтрольні їм угруповання іррегулярних незаконних збройних формувань розпочали широкомасштабне військове вторгнення на територію України, увійшовши з боку РФ, Білорусі та тимчасово окупованої території України, що супроводжувалось завданням ракетно-артилерійських ударів та бомбардувань авіацією об'єктів по всій території України.

24.02.2022 Указом Президента України №64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», у зв'язку з військовою агресією РФ проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» постановлено введення в Україні воєнного стану із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб, який у подальшому неодноразово продовжувався та діє на теперішній час.

З того моменту сили оборони України здійснюють збройну відсіч вздовж всієї лінії фронту.

Факт широкомасштабного збройного вторгнення на територію України 24.02.2022 не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної асамблей ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблей Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 Наказу від 16.03.2022 за клопотанням про вживання тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього» (Україна проти РФ) та ін.)».

Відповідно до Спільної статті 2 Женевських конвенцій 1949 року та ч. 3 ст. 1 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів 1977 року (далі – ДП 1), вказані міжнародно-правові акти регулюють правовідносини у рамках міжнародних збройних конфліктів.

Також, відповідно до Спільної статті 2 Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 р., ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Відповідно до ст. 4 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни 1949 року (далі – Четверта Женевська конвенція), особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняється, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Відповідно до ст. 31 Конвенції, жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей.

Крім того, ст. 32 Конвенції визначає, що високі Договірні Сторони спеціально дають згоду на те, що їм забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або привести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання,

калічення та медичні чи наукові досліди, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше брутальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей.

Високі Договірні Сторони спеціально дають згоду на те, що їм забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або привести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові досліди, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше брутальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей.

У ст. 147 Конвенції зазначається, що серйозні порушення, про які йдеться в попередній статті, становлять такі порушення, що охоплюють такі дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції: умисне вбивство, тортури або нелюдяне поводження, зокрема біологічні експерименти, які умисно спричиняють велике страждання чи серйозні травми тілу чи здоров'ю, нелегальна депортация чи переведення або **нелегальне ув'язнення** особи, що перебуває під захистом, примушення особи, що перебуває під захистом, служити в збройних силах ворожої держави, або умисне відбирання в особи, що перебуває під захистом, прав на справедливий і офіційний судовий процес, рекомендований цією Конвенцією, захоплення полонених і широкомасштабне руйнування і привласнення власності, не вилучане воєнною необхідністю, і здійснюване незаконним чином і безцільно.

Відповідно до підпункту 2 пункту а частини 2 ст. 75 ДП 1, катування усіх видів – фізичні чи психологічні – є забороненими в будь-який час і в будь-якому місці.

Таким чином, з 19 лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації проти України, окупацією частини території України, що вказує на поширення дій на території України законів та звичаїв війни (норм міжнародного гуманітарного права).

З цього часу, збройні формування Російської Федерації - регулярні з'єднання і підрозділи, підпорядковані Міністерству оборони Російської Федерації, підрозділи та спеціальні формування, підпорядковані іншим силовим відомствам Російської Федерації, їхні радники, інструктори та іррегулярні незаконні збройні формування, озброєні банди та групи найманців, створені, підпорядковані, керовані та фінансовані Російською Федерацією, а також за допомогою окупаційної адміністрації Російської Федерації (надалі – збройні формування РФ), здійснювали військову агресію - наступ з території тимчасово окупованої АР Крим в напрямку Херсонської та Миколаївської областей.

У складі зазначених збройних формувань РФ, станом на 24.02.2022, проходив військову службу у військовій частині 74814 (205-а окрема мотострілкова козацька бригада Сухопутних військ ЗС РФ у складі 49-ої загальновійськової армії Південного військового округу, із дислокацією у

м. Будьонновськ Ставропольського краю), громадянин РФ, мешканець міста м. Будьонновська – **Глибін Денис Йосипович** (використовуючи з метою конспірації позивний «Денис Север»), який усвідомлюючи суспільно небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, діючи умисно, протиправно, з **єдиною метою отримання інформації на користь окупаційних військ**, за попередньою змовою із військовослужбовцями цієї ж військової частини Юсуповим Д.Н. (*повідомлено про підозру 07.11.2023 в межах даного досудового розслідування*), Мамедовим А.К. та іншими невстановленими військовослужбовцями ЗС РФ, порушив вимоги **Спільної статті 2 Женевських конвенцій 1949 року**, приписів ст. ст. 4, 31-32, 147 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року, ч. 3 ст. 1, п. п. 2 п. а ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу I до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів 1977 року, за наступних обставин.

Так, в ході активних бойових дій, збройні формування РФ рухались у напрямку міста Миколаєва та забезпечували подолання супротиву військ України на території Миколаївської області.

За результатами військових дій, в період з 18 березня 2022 року до 10 листопада 2022 року військовослужбовці ЗС РФ, у тому числі: військової частини 74814 (205-а окрема мотострілкова козацька бригада Сухопутних військ ЗС РФ у складі 49-ої загальновійськової армії Південного військового округу, із дислокацією у м. Будьонновськ Ставропольського краю), здійснювали незаконну окупацію села Новопетрівка Широківської сільської територіальної громади Баштанського району Миколаївської області.

Військовослужбовці ЗС РФ, починаючи з 18 березня 2022 року до 10 листопада 2022 року, повністю контролювали територію села Новопетрівка Широківської сільської територіальної громади Баштанського району Миколаївської області, де розміщували військову техніку, безперешкодно пересувалися вулицями, користувалися майном місцевих жителів, діючи з **єдиною метою отримання інформації на користь окупаційних військ**, спілкувались з ними, залякували їх та погрожували фізичною розправою, контролювали їх переміщення в межах населеного пункту, проводили рейди по домоволодіннях, де на той час проживали місцеві жителі, серед яких мешканець села громадяни України **Коноваленко А.С.**

Зазначена цивільна особа військовослужбовцем Збройних Сил України та інших військових формувань України не був, участі в активних бойових діях не приймав, перебував під захистом «Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни» та інших законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, про що **Глибіну Д.Й.** було достеменно відомо.

Незважаючи на це, з метою виконання поставлених командуванням збройних формувань РФ завдань, у порушення вимог законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, у період з квітня до листопада 2022 року

військовослужбовець збройних формувань РФ **Глибін Д.Й.**, діючи за попередньою змовою із військовослужбовцем цієї ж військової частини **Юсуповим Д.Н., Мамедовим А.К.** та іншими невстановленими на цей час досудовим розслідуванням військовослужбовцями збройних формувань РФ, які з метою конспірації та ухилення від кримінальної відповідальності використовували позивні «Алмаз», «Каха», заздалегідь розробили злочинний план, який передбачав вчинення дій направлених на пошук та незаконне затримання з метою застосування заборонених міжнародними нормативними актами методів фізичного та психологічного примусу щодо осіб – місцевих мешканців села Новопетрівка Широківської сільської територіальної громади Баштанського району Миколаївської області, які, на думку **Глибіна Д.Й.** та інших, мали відношення до викрадення зброї та боєприпасів збройних формувань РФ, а також вчиняли інші дії, на користь збройних формувань України.

Так, в один із днів травня 2022 року, більш точного часу встановити не представилось можливим, **Глибін Д.Й.** діючи з єдиною метою отримання інформації на користь окупаційних військ, за попередньою змовою групою осіб із **Юсуповим Д.Н., Мамедовим А.К.**, та іншими невстановленими на цей час досудовим розслідуванням військовослужбовцями збройних формувань РФ, які з метою конспірації та ухилення від кримінальної відповідальності використовували позивні «Алмаз», «Каха», прибули до будинку № 16 по вул. Шевченка в селі Новопетрівка Широківської сільської територіальної громади Баштанського району Миколаївської області, де виказуючи на адресу **Коноваленка А.С.** погрози застосування вбивством (**психологічне страждання**), кинули останнього у багажник автомобіля та вивезли на територію фермерського господарства «Долина» за адресою вул. Молодіжна буд. 2 в селі Новопетрівка (**нелегально ув'язнили**), де спричинили Коноваленку А.С. побої у вигляді численних ударів в область голови, тулубу та кінцівок, побиття прикладом автомата (**фізичне страждання**), тим самим здійснюючи його катування (**жорстоке поводження з цивільним населенням**). У подальшому, продовжуючи катування, **Глибін Д.Й., Мамедов А.К., Юсупов Д.Н.** та інші, помістили Коноваленка А.С. у приміщення залізничного вагону, який розташувався на території вказаного господарства, де останній перебував з 22.00 години до 09.00 години наступного дня у нелюдських умовах, а саме: у холодному приміщенні, без доступу до свіжого повітря, їжі, води та в антисанітарних умовах, тим самим вчинили щодо Коноваленка А.С. **жорстоке поводження з цивільним населенням**.

З огляду на те, що вказані події мали місце на території, що перебувала під контролем військових формувань РФ, а потерпілі були цивільними особами, що перебували під захистом відповідно до ст. 4 Женевської конвенції IV, дії військовослужбовців, про які згадано вище (катування та незаконне утримання), є серйозними порушеннями цієї Конвенції відповідно до ст. 147 цієї Конвенції. Таким чином, ці дії з боку вказаних військовослужбовців є порушеннями законів та звичаїв війни.

Таким чином, діяльність **Глибіна Д.Й.** полягала у навмисних діях, що серйозно загрожували фізичному, психічному стану, недоторканності місцевих мешканців села Новопетрівка Широківської сільської територіальної громади Баштанського району Миколаївської області, які в період окупації вказаної території військових формувань РФ, перебували під владою супротивної сторони, до якої вони не належали, є порушенням ч. 4 ст. 11 Протоколу І, що є підставою для притягнення **Глибіна Д.Й.** до відповідальності за порушення законів та звичаїв війни.

**Стислий виклад фактичних обставин кримінального правопорушення,
у вчиненні якого підозрюється Глибін Д.Й. :**

За викладених вище обставин, військовослужбовець ЗС РФ **Глибін Денис Йосипович**, діючи за попередньою змовою із військовослужбовцями цієї ж військової частини Юсуповим Д.Н., Мамедовим А.К. та іншими невстановленими на даний час військовослужбовцями ЗС РФ, своїми умисними діями, які виразились у нелегальному ув'язненні (**іншому порушенні законів та звичаїв війни**, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України) із заподіянням фізичних (побоїв та тілесних ушкоджень) та психологічних страждань (погроза вбивством) потерпілим, здійснюючи катування (**жорстоке поводження з цивільним населенням**) потерпілих з метою отримання інформації на користь окупаційних військ, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, порушив вимоги **Спільної статті 2 Женевських конвенцій 1949 року, приписів ст. ст. 4, 31-32, 147 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року, ч. 3 ст. 1, п. п. 2 п. а ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу І до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів 1977 року**, що виразились у:

- нелегальному ув'язненні Коноваленка А.С. в один із днів травня 2022 року, більш точного часу встановити не представилось можливим, у будинку № 16 по вул. Шевченка в селі Новопетрівка Широківської сільської територіальної громади Баштанського району Миколаївської області, та подальшому вивезенню на територію фермерського господарства «Долина» за адресою вул. Молодіжна буд. 2 в селі Новопетрівка (**іншому порушенні законів та звичаїв війни**, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України), де помістили його у приміщення залізничного вагону, який розташовувався на території вказаного господарства, де потерпілий перебував з 22.00 години до 09.00 години наступного дня у нелюдських умовах, із заподіянням йому фізичних (побоїв та тілесних ушкоджень) і психологічних страждань (погроза вбивством), тобто здійснюючи його катування (**жорстоке поводження з цивільним населенням**), діючи з єдиною метою отримання інформації на користь окупаційних військ за попередньою змовою групою осіб із Юсуповим Д.Н.,

Мамедовим А.К. М.М. та іншими невстановленими на цей час досудовим розслідуванням військовослужбовцями збройних формувань РФ.

Правова кваліфікація кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється особа, із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповіальність:

За такого, Глибін Денис Йосипович обґрунтовано підозрюється у жорстокому поводженні з цивільним населенням та іншому порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

Слідчий слідчого відділу
Управління служби безпеки України
в Миколаївській області
підполковник юстиції

Денис Камінський

«ПОГОДЖЕНО»

Старший групи прокурорів
у кримінальному провадженні № 2202315000000344 –
заступник начальника відділу протидії злочинам,
вчиненим в умовах збройного конфлікту,
Миколаївської обласної прокуратури

Дмитро ШАЛАБОДА

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру мені вручено.

Підозрюваний

(підпис, ініціали, прізвище)

« ____ » ГОД. « ____ » ХВ. « ____ » 202 ____ року

Окрім того, підозрюваному роз'яснені його процесуальні права та обов'язки, передбачені ст.42 КПК України, а саме що він має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Права та обов'язки підозрюваного мені повідомлені, іх зміст роз'яснений та зрозумілий. Пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного отримав о «___» год. «___» хвилин «___» ____ 202___ року.

Підозрюваний

(підпис, ініціали, прізвище)

Права підозрюваного роз'яснів, пам'ятку вручив: